

SPAUDA –

LIETUVYBĖS PAGRINDAS

Jau nesykj šioje vietoje esame kalbėję apie sunkią lietuviškos spaudos padėtį, finansines bėdas, stoką gerų redaktorių ir bendradarbių. Apie didėjančius sunkumus prabyla ir amerikiečių spauda, ne vien mes. Atsimenam, kad labai neseniai turėjo užsidaryti vienas pačių įtakingiausių ir rimčiausių žurnalų "Saturday Review". Galutinai jį pribaigė nežmoniškai aukšti mokesčiai paštui už patarnavimą. Kaip jau seniai žinome, persiuntimo kainos nuolat keliamos, bet pašto patarnavimas ne tik negerėja, bet blogėja. Kasdien gauname laiškus iš skaitytojų, kad "Draugas", ypač provincijoje, ateina labai nereguliariai, daug numerų žūsta, o kiti kartais ateina čia, Amerikoje po mėnesio. Tačiau mūsų skaitytojai kartais, visa tai supranta ir žino, kad tai ne mūsų kaltė. Geriam tokius skaitytojus.

Pagarba mūsų skaitytojams, kurie supranta ir finansinius sunkumus, padeda aukomis. Kasdien skaitome vardus tų, kurie, mokėdami prenumeratą ar atsilygindami už bilietėlius, prideda ir auką. Be tokios talkos ir aukos mūsų spaudai gal daugelis laikraščių negalėtų išsilaikyti. Tačiau didžiausią paramą kai kurie laikraščiai ar žurnalai susilaukia iš jų užnugary esančių vienuolynų, kurie padengia milžiniškus piniginius skirtumus iš savo sunkiai surinktų lėšų. Prie tų didžiųjų mecenatų reikia ypač priskirti marijonus, be kurių "Draugo" egzistencija būtų neįmanoma. Kas sutiktų garantuoti, per metus pridėti iš savo kišenės kelias dešimtis ar net šimtą tūkstančių dolerių, kad laikraštis gyvuotų? "Draugas" iš kitų šaltinių, institucijų ar agentūrų jokios paramos negavo negauna ir neprašė. Kaip išsilaiko kai kurie kiti laikraščiai čia nekaltam, nežinom, kas yra suinteresuotas, kas jie išsilaikytų.

Kas būtų, jei lietuviai neturėtų dienraščio? Kartu reikia iškelti klausimą, kas būtų su mūsų lietuviška, jei nebūtų lietuviškos spaudos? Dar kitose kolonijose savaitraščio kaip ir užtenka, bet jokia būdu ne Chicagai. Chicagoje lietuviškas gyvenimas, veikla vyksta ne vien savaitgaliais, bet kiekvieną dieną. Gyvenimas verda ne vien Jaunimo centre, bet tas pats vyksta Tautiniuose namuose, Vyčių salėj, Marijos mokykloje, Šaulių namuose, Dariaus – Girėno salėj, Ateitinių namuose, keliose parapijose ir kt. Diena iš dienos kas nors daroma. Ne vien koncertai ar suvažiavimai, bet ir kursai, parodos, repeticijos, paskaitos, pranešimai, diskusijos, susirinkimai, posėdžiai ir kt. Kaip reikėtų apie tai pranešti suinteresuotiems, juos painformuoti, sukviesti, jei nebūtų dienraščio? Juk neužtektų nupiešti plakatą ir jį pakabinti prie "Paramos" ar kitos kurios krautuvės. Čia ir iškyla dienraščio reikalas ir jo svarba. Pagaliau tiems patiems čekiečiams juk svarbu ir įdomu žinoti, kaip gyvena mūsų tautiečiai plačiai išsisklaidę visam pasauliui – Europoje, Brazilijoje, Australijoje ar net Saudi Arabijoje. "Draugas", kaip ir kiti laikraščiai, apie visą tai stengiasi painformuoti, surinkti žinias. Tada mes jaučiamės, kad nesame vienintelė lietuviška sala, kad mus su kitais jungia lietuviškas siūlas. Dar labiau to siūlo reikalingi ten tolimoj šaly mūsų tautiečiai, sulaukę nors ir kelių mėnesių senumo laikraštį. Jie labiau negu mes išsiilgę lietuviško žodžio iš lietuvių sostinės, kur to lietuviškumo yra pakankamai, todėl jau net pradėdame jo nevertinti, užmirštame, kad esame taip gausiai apdovanoti.

Laisvam krašte laikraštis daugiau ar mažiau yra toks, kokie yra skaitytojai. Jame atsispindi skaitytojų veidas, jų as-

Mezzo - sopranas Julija Ažuolaitytė

piracijos, troškimas. Laikraštis pagal galimybę stengiasi skaitytojų neapvilti, tarnauti lietuviškam žodžiui, laisvam žodžiui, nes laisvas žodis šiandien mūsų Lietuvoje tegalimas pagrindžio spaudoj, ir tie, kurie jį taria, rizikuoja savo laisve ir gyvybe. Mums, pertekusiems laisve, anų spaudos apaštaly rizika ir auka kartais pilnai nesuprantama, neįvertinama. "Draugo", kaip ir kitų lietuviškų laikraščių, tikslas skelbti tiesą ir kovoti su didžiausia šių laikų yda, ir nelaimė, amžių gėda – melu. Žinom gerai, kad melas kai kuriuose kraštuose jau skleidžiamas valstybiniu mastu naujausiom atominio amžiaus priemonėmis.

Nemalonu pasakyti, kad tai melo tarnybai kartais paklusta ir kai kuri lietuviška spauda, kas balta vadindama juoda ir atvirkščiai. Tie, kurie tai daro, nenori girdėti, užmiršta istorijos teismą, kuris anksčiau ar vėliau nupūs dulkes ir tiesą, ar melą įrašys į amžinas knygas. Todėl mes tikime, kad laikraščio paleistas žodis turi būti šventas. Jis neturi būti skirtas vieno lietuviui prieš kitą, jį įžeisti, suniekinti, pasiaukojusius bendram lietuviškos labui vadinti kitu vardu, dirbančius pravardžiuoti. Dar labiau kelia nusistebėjimo, kad atsiranda ir tokių, kurie labai rafinuotais būdais ieško priemonių pakenkti didžiausiam lietuviškos židiniui, spaudai, laikraščiui, nori jį sulikviduoti, leidėjus ar redaktorių sukompromituoti. Kie

(nukelta į 4-tą psl.)

Lietuvos nacionalinė
M. Mažvydo biblioteka

SPAUDOS MĖNUO

SKAITYK IR PLATINK "MŪSŲ LIETUVĄ"

SEMANARIO

MŪSŲ
LIETUVA

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 2.300,00

Prenumerata paprastu paštu užsieni: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 6.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios)

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėju nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil Caixa Postal, 4421 - CEP 01000

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 50,00

I P. Amerika oro paštu: 45 Dol.

I tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 4.500,00

mokami už skilties (Coluna) centimetra po Cr\$. 200,00

Rašiniai gražinami tik autoriui prašant

Iš Lietuvos K. Bažnyčios Kronikos Nr. 55

J. E. VYSKUPAS VINCENTAS SLADKEVIČIUS UŽIMA KAIŠIADORIŲ VYSKUPO SOSTA

(Tęsinys iš praeito nr.)

Kaišiadorių vyskupijos pradžia buvo skausminga. Kaip kan. KISKIS minėjo, po I-jo pasaulinio karo, įsikūrus nepriklausomai Lietuvai, 1920 metais buvo pagrobtas Vilnius. Vilniaus vyskupija buvo padalinta į dvi dalis. Steigiant 1926 metais Lietuvos Bažnytinę provinciją iš tos Vilniaus vyskupijos dalies buvo sukurta Kaišiadorių vyskupija. Jos pirmasis Ganytojas kan. Juozapas KUKTA buvo tremtinys, 1922 metais su trim lietuviais – veikėjais ištremtas į Nepriklausomą Lietuvą. Nelengva buvo naujo vyskupo vyskupavimo pradžia. Ne tik nebuvo katedros, bet Kaišiadorys tada neturėjo tinkamos parapijinės bažnyčios. Po karo, projektuojamos parapijinės bažnyčios vietoje, išaugo katedra ir 1926 metais buvo konsekruota. Po vysk. Juozapo KUKTOS mirties Apaštalo Sostas paskiria Kaišiadoryms vyskupą Teofilį MATULIONĮ – tikrąjį kankinį, iškentėjusį 16 metų lageriuose ir mirusį už savo vyskupijos ribų. Ir Tave, mielas Ekscelencija, Dievo Apvaizda vedė į Kaišiadorių vyskupijos sostą aukos ir kančios keliu. Kada vyskupas Teofilis MATULIONIS, negalėdamas eiti pareigų, rūpinosi savo vyskupijos ateitimi, jo žvilgsnis nukrypo į Tave. Jis surado būdą, kad šv. Tėvas Tave paskirtų vyskupu ir Tave pakonsekruotų. Deja, Tau, neteko dirbti tarp savųjų. Gyvendamas tremtyje, buvai laikomas raupsuotu. Kažkas įkalbinėjo, kad pavojinga su Tavimi susitikti ir kunigai, pasiduodami tai baimei, ėmė bijoti Tave net aplankyti. Prisimeina atsitikimas: vienas Kaišiadorių vyskupijos garbės kanauninkas, kurio šiandien nėra gyvųjų tarpe, manęs kartą paklausė: "Kažin ar galima aplankyti mūsų Ekscelenciją? Bijau, kad kas nesiteirautų, ko aš ten buvau nuvykęs ir ką aš ten kalbėjau". Išgirdęs, žinoma, tokius pasakymus, paklausiau: "O tamsta, nebijai su manim kalbėti, juk, tur būt, žinai, kad į mus abu vienodai žiūrima", Pašnekovas nuraudo ir pas Ekscelenciją nenuvažiavo.

Kokie gi buvo tie raupsai, kuriais buvo gasdinami kunigai, kuriais buvo galima apskrėsti? Jie buvo priskiriami tiek Jums, mielas Ekscelencija, o drauge ir man, Jūsų liki-draugui. Tie raupsai – tai ištikimybė Kristui ir Bažnyčiai, Dievo ir sielų meilė, rūpinimasis savo vyskupijos dabartimi ir ateitimi, siejiamasis dėl Kunigų seminarijos, sielojiamasis dėl kai kurių kunigų laikysenos ir elgesio. Ir manau, kad neapsiriksiu pasakydamas, kad tie visi dalykai dėl kurių aukojaisi, kentėjai, sielojaisi būdamas tremtyje, šiandien, išėjus Tau į viešumą, jie Tavo sielai ir širdžiai bus dar brangesni. Dievui ir sieloms, Kristui ir Bažnyčiai, visos mūsų krašto Bažnyčios gerovei, savosios vyskupijos gerovei, aukosi visas savo kūno jėgas ir dvasios galias, nenuilstamai darbuodamasis ir nuosirdžiai melddamasis, prisimindamas šv. apaštalo Pauliaus žodžius: "Su verkiančiais verkite, su džiaugiančiais džiaukitės". (Rom. 12,15).

Šiandien noriu su visais pasidžiaugti, kad Jums atsirado galimybė grįžti į savo vyskupiską pareigą. Džiaugiuosi, kad sugrįžai pas savuosius ir kad aš Tau nepastojau kelio ir, kad per Tavo lavoną neužėmiau Kaišiadorių. Dėkoju Tau, kad nors aš dar ir toliau esu laikomas raupsuotu, teikeisi pakviesti mane šiandien į tas gražias iškilmes ir neatsivėrei nuo manęs mūro siena. Tad tą gražią ir džiugią Tavo gyvenimo dieną priimk mano, buvusio bendro tavo gyvenimo likimo draugo, nuosirdžius sveikinimus su maldomis. Linkiu, kad, Aukščiausiojo malonėmis stiprinamas, vadovautum savo vyskupijai vienybės dvasioje ir vestum visus bažnytinės dvasios keliu. Kažkas yra padalinęs mūsų kunigus į reaktingus ir pažangius, į ekstremistus ir susipratusius, o paskutiniu laiku atsirado naujas terminas: opozicionieriai ir lojalieji. Bažnyčiai toks padalinimas yra svetimas. Bažnyčiai kiekvienas kunigas, tariant šv. Pauliaus žodžiais, yra Kristaus tarnas ir Dievo malonių teikėjas, iš žmonių paimtas ir žmonėms patatytas. Ką gi, norisi palinkėti, kad Tavo vyskupijoje nebūtų, taip vadinamų, nei reaktingųjų, nei pažangiųjų, nei ekstremistų, nei susipratusių, bet kad visi kunigai būtų Kris-

taus tarnai ir ištikimi Bažnyčios sūnūs. Ir pagaliau linkiu, kad, aukos ir kančios išbandytas, šviestum tvirtiesiems savo kunigams draša ir ištikimybę, o silpnuosius ir abejojančius stiprintum. Tegul Gerasis Viešpats stiprina Tavo kūno jėgas ir dvasios galias, kad drauge su visais Lietuvos vyskupais, su savo vyskupijos kunigais, darbuotumeis šventai ir išganingai mūsų krašto Bažnyčios gerovei ir savo vyskupijos gerovei ir Gerasis Dievas te-laimina Tavo maldas ir darbus".

LIETUVOJE

D. KUTKAITĖ — EUROPOS ČEMPIONĖ

Vilniaus vidurinės mokyklos moksleivė Dalia Kutkaitė laimėjo met tris aukso medalius Europos meninės gimnastikos pirmenybėse Norvegijoje.

Daugiakovės varžybos ji surinko 39,40 taškus ir tapo Europos čempione. Be to ji laimėjo aukso medalį už pasirodymus su kuokelėmis bei su kaspinu ir sidabro už pratimus su lanku.

VELYVA PERKŪNIJA

Lapkričio 4 vakare, stipriai lyjant, Vilniaus padangėje driokstelėjo perkūnija. Meteorologijos biuras paaiškino, kad į Lietuvą staiga atplūdo labai šaltas oras. Šiaurės Lietuvoje ir kitose respublikos dalyse iškrito pirmas sniegas.

Tokią staigų oro atšalimą dažnai palydi perkūnijos. Šiuo metų laiką vakariniuose respublikos rajonuose jos pasitaiko kas dveji treji, rytiniuose – kas septyni aštuoneri metai. Todėl ir šių metų griaustinis nėra koks nors nepaprastas gamtos reiškinys.

LAIŠKAS „TIESOS“ REDAKCIJAI

Joniškio rajono vieno kolūkio melžėja D. Raponavičiūtė rašo:

— Kolūkyje esame tik dvi jaunos melžėjos. Ir nenuostabu — gyvulininkystės darbuotojų darbo sąlygos sunkios. Mechanizmų yra, bet jie neveikia. Malgūžių fermoje įrengtos pieno linijos dar ir dabar nenaudojamos.

Ūkyje seniai numatyta sutvarkyti kelius, taip pat ir prie fermų, tik mums nuo to nė kiek nelengviau, nes niekas nepasikeitė. Geras vairuotojas tokiu keliu nenori važiuoti, o mes, fermų darbuotojos, turime bristi purvyną keletą kartų per dieną.

Mes nebijome sunkaus darbo, bet turime teisę reikalauti, kad ūkio vadovai jauniems žmonėms būtų jautresni.

BE LIETUVIŠKOS SPAUDOS NEBŪS SAMONINGOS TAUTOS!

DR. JONAS NICIPORCIUKAS
CIRURGIÃO DENTISTA
CROSP. 6049

R.Cap.Pacheco Chaves 1206 fone:273-6696

R. Itapeva, 49 - Cj. 35 * fone: 288-4770

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 and. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

AUKŠTYN ŠIRDIS!

Kun. Pr. Gavėnas

**MINTYS
SEKMADIENIO
SUSIKAUPIMUI**

VELNIAS SAKYKLOJE

Anądien vienas sąjungietis mane sveikino ir džiaugėsi, būk "Bažnyčia padariusi daug pažangos — kunigai jau nebekalba apie velnią ir negrasina pragaro liepsnom".

Iš tikrųjų, velnias atrodo išėjęs iš nados. Jo nemėgsta pasauliečiai. Nelaikė linkę jį liesti ir kunigai savo pamoksluose. Kodėl? Nejaugi velnias jau būtų miręs? ...

Mūsų plačiašakis veikėjas — kunigas, sociologas, ministeris, visuomenininkas, prel. Mykolas Krupavičius, yra parašęs 700 su viršum puslapių veikalą "Kunigas Dievo ir žmonių tarnyboje". Tarp kitų, ten yra ir straipsnis "Velnias sakykloje" (psl. 389-408). Pažvelkim tad kartu su juo... velniui į akis.

I. Nėra velniui vietos

Neginčijamas faktas, — rašo prel. M. Krupavičius, — kad šiandien didelis krikščionių skaičius tiki Dievu, ne-
gu velniu.

Kiek paradoksu skamba šis teigimas, bet, deja, jis teisingas. Visai pagrįstai teigia prancūzų rašytojas André Gide, kad "Netikint Dievu, negalima Jam tarnauti, bet galima puikiai tarnauti velniui ir netikint juo. Niekada velniui taip gerai nepatarnaujama, kaip atmetus jo esimą" (pabr. mano, PG).

Nūdienė krikščionija nesugeba surasti velniui vietos savo pasaulėžiūroje, nors žino iš Evangelijos, kad jis išdrįso gundyti patį Dievą-Kristų...

Ar velnias yra Dievo priešininkas? Ir jei toks, kam Dievas jį sutvėręs? arba kodėl jo nesunaikina?

Kūrinys negali būti savo Kūrėjo priešininkas. Ir Dievas su velniu nekojoja. Dievas tik jo veiklą pakenčia, jam veikti leidžia. Kristus sakė šv. Kotrynai Sienietei, kad "velnias tapo Jo teisingumo vykdytoju. Jis vargina tas sielas, kurios jį apleido. Įkurdinau jį šiame gyvenime, — tęsia Kristus, — kad gundytų (būtent bandytų) mano kūrinis, tačiau ne kad juos nugalėtų ir pavergtų, bet kad jie velnią nugalėtų ir triumfuotų. Niekas neprivalo bijoti

kovos su velniu ir su pagundomis, nes visus esu sukūręs stipriais".

Velnias gali žmogų stumti į prapultį, gali jį gundyti, gali jį kalbinti į piktą, gali apgaulinėti, bet negali jam daryti daugiau, negu pats Dievas daro: jam nevalia laužyti žmogaus laisvosios valios. "Tokia didelė yra žmogaus laisvė, — kalba minėtoji šv. Kotryna "Dialogue", — tokia didelė jėga, kurią jis gavo Švenčiausiojo Kraujo dėka, kad nei velnias, nei kitas kūrinys negali jo priversti nusidėti, jei jis pats savo laisvu noru nenorės tai padaryti".

II. Velnio taktika

Velnias nenuilstamai dirba sieloms pražudyti. Jis nėra mūsų prigimtis, bet jis sugeba į mus įsibrauti. Tačiau be mūsų pritarimo jis mūsų valios nepavergs. Jis kovoje su žmogumi gali tik tiek laimėti, kiek jam laimėti žmogus leis.

Velnias mus tik tiek pažįsta, kiek mes patys jam save atskleidžiame. Velnias savo veikloje yra taip apręžtas, kad, daugelio teologų manymu, jis gundydamas Kristų tyruose, galėjo nežinoti, jog stovi Dievo Sūnaus akivaizdoje.

Velnias yra didelio masto psichologas. Bet ir jis daro klaidų. Jis dažnai aukoja logiką ir kantrybę lengvų, audringų, bet nesėkmingų ėjimų sąskaiton. Yra gudrus ir užsispyręs, nuolatos budi ir nenuilstamai seka numatytą auką. Kai yra reikalo, jis moka pasislėpti, tykoti ir kantriai laukti. Bet jo prigimties būdingas bruožas — nekantrumas. Veikia kaip tie, kurie neturi laiko. Šv. Ianotas apie jį sako, kad jis traukiasi susidūręs su kietumu ir griežtumu, o puola tuos, kurie daro kompromisus ir nuolaidas...

Velnias paprastai puola žmogaus silpniausias vietas. Jo mėgiamiausia klasta — vaidinti "šviesos angelą". Tada jis negundo bloguoju, o perdėjimu; reikalauja perdėjimo gėryje. Gundydamas kantriai laukia, kol po perdėjimo ateis nusivylimas, atbukimas ir apkartimas. Tuomet stengiasi žmogų gramzdinti į neviltį.

Bet jis nevisuomet tą ėjimą vartoja. Lengvabūdžiams jis taiko kitą strategiją, nemažiau pavojingą ir žalingą už pirmąją. Jis prisispyręs kartoja: Tu esi geras, tobulas, nieko bloga nepapildęs, tiek gero padaręs ir darantis; Dievas turi būti patenkintas tavimi, ir tau daugiau nereikia nei maldos, nei atgailos, nei sakramentų...

Tai vadinama "šventumo fikcija". Ir, rodos, šia taktika velniui sekasi apmulkinti ir nevieną mūsų lengvabūdžių tautiečių. Jie jaučiasi "geri, tobuli, nieko blogo nedarę..". Tad jiems "nereikia nei Bažnyčios, nei kunigo,

nei Mišių, nei sakramentų..."

Tai jiems jau tikrai nereikia nei velnio, kuris "juos gundytų"!

Ir jų kipšiukas gali ramiai sau miegoti.

III. Velnio pavaduotojas

Kiekvienas žmogus gyvena velnio veikmės ribose ir tuo būdu pragaro pavojuje. Pasaulis, kaip jį supranta Evangelija, yra velnio veikimo plote. Velnias yra "šio pasaulio kunigaikštis" ir dėlto pasaulio teisė yra ne gėris, bet blogis. Gimtosios nuodėmės susilpninta žmogaus prigimtis stumia jį į prapultį.

Velnias betarpiškai nekovoja dėl nykių, suskurdusių sielų. Jos pačios jį pasikviečia.

Jis negali tiesioginiai veikti žmogaus proto ir valios, tačiau gali veikti vidičius ir išorinius pojūčius, kaip vaizduotė, atmintis, ir jausmines aistras bei geidulius.

Velnias drumsčia sąmonę, teršia vaizduotę, audrina kraują ir kūną, negirdėtu gudrumu panaudoja mūsų pačių priešgynybes, blaško džiaugsmus, gila nusiminimą, klautoja veiksmus ir slaptas intencijas...

Pažvelgus šiandien į edonistinį, sumaterialėjusį, konsumizmo, slykščios pornografijos apgaubtą mūsų pasaulį (institucijas, šeimas, individus), galima drąsiai teigti, kad, kaip lietuviai išsireiškia: velnias šiandien nereikalingas, nes žmogus virto velniu. Jis ir jo darbus atlieka.

Tačiau ir šiais atvejais žmogus yra laisvas ir, Dievo malonės padedamas, gali velnio pagundoms atsispirti ir jas atmesti.

Betgi žmogus, kuriam "velnio nėra", o "Dievas (ir jo malonė) — nereikalingas", jau šiuo savo nusiteikimu savaime tampa uoliausias velnio bendradarbis, jo pavaduotojas.

Štai kodėl būtina ypač šiandien atskleisti velnio esimą ir jo veiklos būdus.

"Kunigo tyla, — pabrėžia prel. Krupavičius, — velnio klausimo ignoravimas sakykloje, tai didelis, net be mūsų, velnio laimėjimas".

Ir pasauliečiai neturėtų ignoruoti velnio klausimą.

"DAINUOJAM LIETUVĄ"

N A U J A

Lietuviškų liaudies dainų juostelė — Kasetė jausmingai įdainuota Edmundo Kuodžio ir Jono Girijoto liaudies instrumentams palydinti.

Gaunama V. Zelinės ir Šv. Kazimiero parapijose.

Graži dovana kiekvienai progai.

Halina Mošinskienė

MIRGA MARGA . . .

Metų pabaigon sujudo S. Paulo lietuviai.

Lapkričio m. antroje pusėje įvyko susibendravimo pobūdžio rengimai:

V. Zelinoje, prie bažnyčios, Jaunimo Namų patalpose buvo suruoštas L. K. Moterų Dr-jos mūgė – "bazaras" ypatingai gražiais ir vertingais eksponatais – kur pasireiškė pritaikomo meno artistės piešime ant medžiagos ir keramikos, be kt. išdirbinių srityje dideliu kruopštumu ir skoningumu. Atrodo, kad mūgė turėjo didelį pasisekimą, nes paskutinį sekmadienį visi vertingiausi eksponatai buvo jau išparduoti. Tenka sveikinti ir pasidžiaugti drauge su rengėjomis.

21/XI – "Spaudos Pietūs" turėjo svečių gausą – visi stalai buvo užimti ir atrodo, kad mūsų spaudai neberekėtų taip vis "verkšlenti", nes rėmėjų tikrai nestinga, ne vien "pietų sudorjime", bet ir savo aukomis remiančių "Mūsų Lietuvą". Pietūs buvo tikrai lietuviški su silkute užkandyje ir "rukštynių sriubos" atsigaivinime bei kitais

naminiai valgiai užsigeriant alumi ar vaivandenimis. Gaila tik, kad nuotaka buvo sudrumsta jau nuo pat pradžios 11 val. pamaldomis lietuviškai prisimenant B.L. Sąjungos mirusiųjų narių – Mirtis kažkaip nesiriša su ateitin žengiančių pastangomis. Be to, tuo pačiu metu vyko V. Alpinos krematoriume laidotuvės Onos Kemeklienės 101 amžiaus senelės, didelės lietuvių patriotės Brazilijoje, kurios vienintelė duktė Bruna Merani buvo "Literatūros Būrelio" aktyvi lankytoja, deja, peranksti mirties "išvogta". – Dar visoms pramogoms "Spaudos Pietų" ne sulaukus pabaigos, teko skubėti į kitas laidotuves Gethsemani kapinėse, kur buvo pašarvota A.A. Klementina Valavičienė 95 m. senelė pažįstamų lietuviams Valavičių šeimos motina. 17 val. lietuvių purkšnojant, gausių giminių ir draugų palydėta į Amžino poilsio vietą, bet prieš tai prel. Pijus Ragažinskas atlaikė šv. Mišias koplyčioje labai jautriai įvertinęs Vėlionės – susipratusios lietuvių, garbingos katalikės nuopelnus.

23/XI vakarą įvyko L.B. Pirmininko Jono ir Veros Tatarūnų rezidenci-

joje, paskutinis šių metų 120-tasis Literatūros Būrelio pobūvis sulaukęs didesnį skaičių svečių ir rėmėjų. Būrelio šių metų veiklos koordinatorė Halina Mošinskienė davė bendrą apžvalgą, kas šiais metais buvo "Būrelio" nuveikta ir davė sugestijų ateinantiems metams. Tarp kitko, jau yra baigiama paruošti portugalų k. rašytojo Vinco Krėvės Mickevičiaus nedidelė monografija 100-mečio atžymėjimui, tereikia surasti leidėją. Mumyse minėjome viešai poeto Maironio mirties 50-metį, bet Krėvę teminėjome savo "Būrelyje" ogi jis vertas ne mažiau pažinti lietuviams skaitantiems portugalų k., ir Brazilijos jaunimui pažinti poetą, nuo stablių sekmių pasakotoją, vienkartinį tautoje žmogų.

Jonas Tatarūnas pareiškė, kad "Literatūros Būrelis" yra vienintelis kultūrinis lietuvių židinys, visur ir visada neatsisakęs pagelbėti Brazilijos lietuvių išeivijai, tad ir kvietė toliau prisidėti prie spaudos išlaikymo bendradarbiaujant "M. Lietuvos" savaitrašty, tai pogi prisidedant prie lietuviškos mokyklos išlaikymo ir kt. švietimo apraiškų. B.L. Sąjungos pirmininkas Al Bumblis pasiūlė kad "Būrelis" savo

SPAUDA LIETUVYBĖS PAGRINDAS

no interesams jie tarnauja? Koku vardu juos pavadinti?

Nebūtų laikraščių be laikraštinių redaktorių ir bendradarbių, korespondentų. Jų eilės mažėja, ypač redaktorių, ir dar mažės. Kartais pasigirsta balsų, nurodymų, sugestijų kaip užsiauginti naujus redaktorius. Praktikoje tai sunkiau padaryti negu kas mano. Mums reikia viską daryti, kad tie, kurie aukojasi ir ateina spaudos darbą dirbti, galėtų netrukdomai dirbuotis. Skaitytojai dažnai nesupranta, kad redaktoriai perkrauti darbu, jų darbas nematuojamas valandom ar dienom. Dažnas skaitytojas sau atleidžia kasdien daromas klaidas, bet į suklydimus spaudoje reaguoja ne taip jau labai draugišku laišku ar gyvu žodžiu, telefonu. Norėtų, kad redaktoriai būtų neklaidingi kaip dievai. Amerikiečių statistikos biurai tyrinėjimo institucijos ir kiti ne sykį skelbė, kad trumpiausią gyvena politiniuose viršūnėse dirbantieji ir laikraštinkai. Jie niekad negali išsivaduoti iš rūpesčių, surištų su savo profesija, nei dieną, nei naktį, nei savaitgaliais, o visuo menė juos labiausiai plaka. Kiekvieno neatlaidaus skaitytojų pikta replika redaktoriui, kad laiku neįdėjo korespondencijos, kad ne tam skyriuje įdėjo, kur jis manė, kad reikėjo, arba įdėjo tai, ko jis nenorėjo skaityti, laišką skaitančiajam sutrumpina gyvenimą bent vienai dienai. Kodėl mes sau tiek daug atleidžiame, tik ne spaudos darbininkui? Čia ir norisi prašyti skaitytojų – būkime pakantūs ir atlaidesni, išlaikykime vieną iš svarbiausių ramsčių, ant kurių laikosi lietuviybė, spauda.

Halina Mošinskienė

MAMUTĖ IŠĖJO

(šviesiam atminimui a.a. Klementinos Valavičienės)

*Mamutė išėjo. – Nebesugrįž niekada –
išėjo nuvargusi ilgus metus gyvenimą duotą.
Gyvenimas – tėra gija –
surišo saitais meilės dosnumo ir globos
vaikus, vaikaitčius, artimuosius arti ir toli –
išėjo tyli Mirties išvogta.*

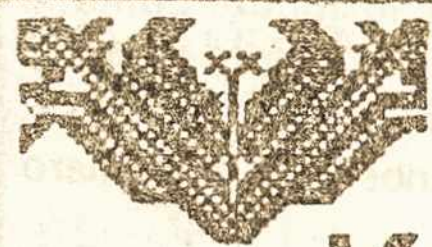
*Rauda ir meile palydėjo ją vaikai,
vaikų vaikai ir proanūkai,
visų artimųjų maldų palaima,
Amžinybės slenkstį puošė širdies gėlių vainikais.*

*Neraudokite. Nelaušykite sąžinės sąnarių.
Šiandieną jina tikrai tarp Angelų
žengia į Praamžiaus menes
kukli ir rami*

nieko nenuskriaudusi žemiško gyvenimo kely.

*Tebūnie Jai gera ten, kur nėra pykčio,
kur žiauri dabartis nesužeis išvargusios širdies.
Jos motiniška meilė visada globos visus,
šviesia žvaigždute spindėdama
iš nepasiekiamos dangaus erdvės.*

čg

PIRKITE LIETUVIŠKUS
KALĖDINIUS SVEIKINIMUS

Pobūvius ruošų viešo pobūdžio, tai patrauktų daugiau dėmesio lietuvių kolonijoje. Jis pareiškė, kad tam tikrai B.L. Sąjunga – Aliança gali duoti nemokamai naudotis savo patalpomis ir biblioteka Mokoje.

Literatūros Būrelio iniciatorius inž. Alf. Petraitis, padėjo už dėmesį, tačiau jis jautėsi, kaip „šermenyse kūdikio kurį jis pats pagimdė“.

Stebėtis nėra ko, kai patys to būrelio veikliausieji – jį „kapuosna nuvažė“ Tai tik nuotaikų momentas, bet vėliau diskutuojant, naujam vadovui perėmus „Būrelį“, tikėjimės, kad ir vėl pakils entuziazmas, ateis naujos pajėgos, jaunos pajėgos, kai vienbalsiai išrinktas 1983 m. vadovu liko išrinktas prel. Pijus Ragažinskas.

Pobūvio užbaigoje buvo paskaityta Rimtauto Grabausko humoreska „Baltoji dėmė“ iš rinkinio Jausmų Gama (Vagos leidinys, Vilnius 1974 m.) skaitė Alf. Petraitis.

Prie įmantriai paruošto arbatėlės stalo dar užtrukome draugiškai pasišnekučiuodami ir atsisveikinome iki kitų metų – 1983 – jų vasario mėn. paskutinės savaitės, kur susitikime ir vėl pas Literatūros Būrelio iniciatorių Alf. ir Rožą Petraičius.

27.XI. B.L. Sąjunga-Aliança minėjo savo gyvavimo 51-ją sukaktį ir ta pat proga savo bibliotekos atidarymą, kaip aš supratau, viešam visų skaitančiųjų naudojimui. Kokteilio pobūdžio vaišės gražiai išpuoštoje salėje praėjo nuotaikingai. Susirinkusius pasveikino portugalų kalba sekretorė Anelė Dutkienė suglaustą Sąjungos veiklą apibūdinti. Pirmininkas Al. Bumblis pavieniui kviesdamas į sceną dabartinę Valdybą ją pristatė publikai, kurisi visi susirinkusieji pareiškė plojimu savo pasitikėjimą. Po to buvo pakviesti ir pristatyti S. Paulo liet. organizacijų atstovai svečiai oficialiai kviesti šiam pobūviui.

Koncertinėje dalyje dainavo baritonas V. Laurinaitis ir p-lė E. Ažuolaitė – Mezzo sopranas. Ypatingai visus sužavėjo dainininkės Ažuolaitės balso

Kun. d-ro A.F. Bendoraičio

20-mečio Veiklos Amazonijoje atminimui, São Paulo lietuvių padovanotas koplytstulpis, prie „Gerojo Ganytojo“ ligoninės, Guajará-Mirim, RO

tembras ir jautriai kultūringas perdavimas nuotaikingų Griego, Brahmsio ir K. Ambrozevičiaus romanų lietuvių kalba. Pianu akompanavo p-lė Banytė. Jie buvo apdovanoti rožių puokštėmis.

Po to sekė Jorge Garškos pranešimas apie bibliotekos sutvarkymą ir visi daviniai kiek turima knygų – berods apie 4 tūkstančius. Įvairių liet. žurnalų dar Nepriklausomos Lietuvos komplektų įrištų, vadovėlių mokykloms ir t.t. Kadangi man nebuvo įteiktas žadėtas sąrašas, tai tegaliu pasakyti, ką šiaip taip nugirdau nuo scenos, bet tikiuosi, kad pati bibliotekininkė Franciška Garškienė įteiks tą sąrašą „Mūsų Lietuvoje“ paskelbti.

Bibliotekos atidaryme ponis F. Garškienė – bibliotekininkė perkirpo juostą jėjime į naujai atremontuotas bib-

liotekos patalpas. Kadangi patalpos yra labai netalpos, tai publika ją ankė paskirai. Gal ne tiek pasenusios knygos patraukė dėmesį, bet ten padėti ir sutvarkyti albumai, kurių fotografijose užfiksuota visi svarbiausieji iškilmingieji Sąjungos ir bendravimo iškilmingieji momentai per tuos 51 metus gyvavimo. Daug kas prisiminė, kaip atrodė jaunystėje...

Bibliotekoje be lietuviškų knygų yra jų prancūzų, portugalų ir kt. Kalbomis. Lietuvių kalba vadovėlių yra didelė gausa ir jais gali naudotis dabartinės liet. mokyklos, tėvai norį savo vaikaičius pramokyti savo kalbos skaitymo.

Tai didelis turtas, tik mokėkime jį vertinti ir juo naudotis.

Po visų ceremonijų sekė vaišės, kurių buvo net perteklius. Publika buvo linksmi ir jaukiai nusiteikusi, nestigo ir gražaus jaunimo. Skirstėmės gerokai po vidurnakčio.

Ačiū visiems už jaukią šių metų užbaigą.

ATKREIPTINAS DĒMESYS

Į šių metų „Tėviškės Žiburiuose“ 7.XI.1982 paskelbtą žinutę: – KNYGA „LIETUVIAI MENININKAI PLAČIAM PASAULY“ rašo buvęs Kauno dramos teatro aktorius Kazys Vasiliauskas. Ji žada būti labai plačios apimties. Autorius jį nori įjungti operos bei operetės dainininkus, baleto šokėjus, kitus solistus dainininkus, instrumentalistus, kompozitorius, dirigentus, muzikus, vargonininkus, chorus, tautinių šokių grupes bei jų vadovus, dailininkus, fotografus, tautodailės kūrėjus, lietuviškas radijo valandėles su jų vedėjais, net lietuviškų šokių orkestrėlius. Autorius laukia medžiagos ne tik apie gyvus, bet ir mirusius menininkus. Ją juos pažinę asmenys arba patys menininkai prašomi siųsti šiuo adresu: KAZYS VASILIAUSKAS 7127 Health Field RD. Baltimore, Maryland 21212, U.S.A.

Paskaitę įsidėmėkite. Brazilijoje tokių paieškomų turėta ir tebeturime. Savo žiniomis prisidėkite siųsdami žinias tiesioginiai nurodytu adresu, arba jei norite kokios pagalbos, per H. Mošinskienę sekančiu adresu:

Sra. H. Mošinskis
Rua Prof. João Arruda, 176 -Ap.12
05012 São Paulo, SP. Tel.65-0907

P.S. Asmeniškai bandysiu, kiek pajėgsiu surinkti žinias, bet prašau pagalbos padėti jas surinkti, nes išėvijios istorijoje toji knyga turi labai didelės svarbos. Tikiuosi sulaukti šilto bendradarbiavimo.

Halina Mošinskienė

AR JAU TURITE ĮSIGIJĘ ŠIAS JUOSTELES?

L.K.BENDRUOMENĖS CHORO KONCERTAS 1980

DAUD DAUG DAINELIŲ
Gražiausios ir populiariausios lietuviškos dainos

RAUDONA ROŽĖ – Senų ir naujų dainų rinkinys

GEGUŽINĖ – Tradicinės subatvakario dainos ir šokiai

ŽAVINGOS NAKTYS – Visų mėgiama šokių muzika

GERIAUSIA DOVANA KIEKVIENA PROGA

Rua Juatindiba-28 – Pque da Moóca – Fone 273-0338

MŪSŲ ŽINIOS

MŪSŲ SUKAKTUVININKAI

MAGDALENA VALAITIENĖ –

Pastorczyk laimingai pasiekė 90-tą gimtadienį lapkričio 23 d. Magdalena, dar sveika ir žvali senutė, gyvena S. Vicente de Paula senelių prieglaudoj, S. Bernardo do Campo. Brazilijon atvyko su šeima 1926 metais ir ilgą laiką gyveno Sta. Teresinha (Sto. André) priemiestyje. Turėjo 7 vaikus, kurių 4 jau mirė.

Poniai Magdalenai linkime daug laimės ir Sveikiname Magdalena sulaukus tokio gražaus amželio ir linkime laimės bei geros sveikatos.

Toje pačioje prieglaudoje – Casa S. Vicente de Paula, Estrada Alvarengas, 2875, S. Bernardo do Campo, tel. 443-3999, dar gyvena kiti du lietuviai: Motiejus Eidukonis (Maciej Edjukonis) ir Petras Žarvys (Pedro Zolvis).

ALGIRDAS BUITVYDAS atšventė gimtadienį lapkričio 25 d., gi duktė Milenė 26 dieną, o žmona Marija Helena Kučinskaitė-Buitvydienė 27 dieną. Tai gražus sutapimas ir kas met būna linksma šventė.

Sveikiname sukaktuvininkus ir linkime daug laimės.

ABC koresp.

ONA PLEČKAITYTĖ

gražiai atšventė savo gimtadienį praeitą sekmadienį, gruodžio 5 d. Ona kas savaitę lanko ligonius, o ypač C. Verde Bronę Šapolaitę. Praeitą sekmadienį, kaip paprastai dalyvavo lietuviškoje pamaldose, per kurias buvo pasimelsta už sukaktuvininę. Po mišių daugumas tikinčiųjų nuvažiavo į Bom Retiro pas Oną pasivaikšinti, padainuoti ir pasižmonėti. Juozas Gavėnas visus palinksmo gražiais eilėraščiais apie Brazilijos lietuvaiteis.

Mielai Onai linkime daug laimės, sveikatos ir nepailsti savo geruose darbuose.

Labdaros Ratelis

JONAS ŠEPETAUSKAS gruodžio 3 d. atšventė gimtadienį ir buvo aplankytas draugų, o ypač choristų. Jonui linkime sustiprėti ir vėl įsijungti į kolonijos veikimą.

JURGIS MATELIONIS, ML talkininkas nuo pat pirmųjų metų, ruošiasi gimtadieniui gruodžio 11 d. Jurgio kojos jau sugijo ir dabar vaikštinėja, tik tai šokti pakol kas negalės. Iš anksto sveikiname mūsų bendradarbių ir linkime laimės bei stiprios sveikatos.

ML

PAVYZDINGAS ML SKAITYTOJAS

JUOZAS GAVĖNAS

Casa Verde gyvenantis kun. Prano Gavėno brolis visuomet užsimoka laikraštį iš anksto. Šiemet Juozas jau užsimokėjo netik už 83-čius metus, bet taip pat ir už 84 ir 85. Širdingai dėkojame Mielam Juozui Gavėnui už tokį punctualų apsimokėjimą, o kitus skaitytojus raginame, kad, kaip daroma su kitais laikraščiais, PRENUMERATAS APSIMOKĖTŲ IŠ ANKSTO.

SKAITYTOJAI RAŠO...

MŪSŲ UŽMIRŠTIEJI ŽYMŪNAI

Žymūnai – tautos lobis, kur jie būtų – ar Tėvynėje, ar plačioje išeivijoje, ar laike, ar amžinybėje.

Norint, kad mūsų žymūnai neišnyktų iš tautos horizonto, reikia pasirūpinti matomu jų išlikimu.

Apie mūsų žymūnus ir reikalą juos atminti bei jų dvasinį palikimą išsaugoti ateičiai ML rašė savo vedamajame, 46 nr. Kiek ankstėliau p. Halina Mošinskienė rašė šia tema "Vėlinių nuotaikų susimąstyme" (44 nr.). Straipsnio autorė pamini keletą iškeliausiųjų mūsų kolonijos žymūnų, daugumoje mažiau ar daugiau užmirštų net ir pačių Vėlinių proga.

Štai, iškreipta prel. Kazimiero Miliausko pavardė į "Wilianchas" – yra atitaisytina kuogreičiau.

Apleistas kapas dr. Eliziejaus Draugelio, Aleksandros Bačelienės ir dar kitų labiau nusipelnusių mūsų São Paulo lietuvių kolonijai – tai jų vaikų, giminių ir kai kurių organizacijų vadovybių neapdairumas.

"Vėlinių nuotaikų apmąstyme" p. Mošinskienė tiesioginiai pabara kai ką, o iš šono – daug ką. Turime būti jai dėkingi už jos drąsias ir teisingas pastabas. Ir dėti pastangas, kad ateinančių metų Vėlinėse iškeliausieji mūsų kolonijos žymūnai būtų atminti – privačiai ar organizuotai, per spaudą ar pamaldomis, o jų kapai aplankyti.

Tačiau (o tas "tačiau" gali daug ką ar net visa ką nulemti) to viso pravedimui atrodo būtina tam tikra "žymūnų atminties" komisija, kuri laiku ir pagal reikalą įspėtų (ypač gimines, artimuosius ir organizacijas) tinkamai prisiminti ne tik mirusius savo namiškius, o ir labiau nusipelnusius tautai, šeimai ir lietuviškajai São Paulo kolonijai asmenis.

Skaitytojas

"MŪSŲ DEŠIMTMETIS"

Išleido: B.L.B. Literatūros Būrelis
Redagavo: Halina Mošinskienė
Spaudė: "Mūsų Lietuvos" spaustuve
Viršelis ir vinjetės: Onos M. Petraitytės
Liblik
Tiražas: 500 egz.
São Paulo, Brazilija, 1982
Kaina Cr\$. 1.000,00

Knyga gaunama "Mūsų Lietuvos" redakcijoje

Geriausia dovana:

GIMTADIENIŲ VARDINIŲ METINIŲ PROGA

UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

Antanas Augustaitis

JULIJA AŽUOLAITYTĖ, LIETUVIŲ SAJUNGOJ-ALIANÇA

Kilniuose savo rūmuose Aliança Li- tuana Brasileira de Beneficência e As- sistência Social, pilnutėlėje salėje, sa- vo narių ir garbingų svečių suvažiavi- me, maloniai atšventė š.met. lapkričio mėn. 27 dieną, 51sius gyvavimo me- tus.

Mūsų mielojo tenoro p. Kazimiero Ambrozevičiaus jėgomis ir pasitikėji- mu, suieškota ir maloniai pakviesta šiai šventei baritonas p. Vaclovas Lau- rinaitis, p-lė Julija Ažuolaitytė ir p-lė pianistė Lucia Banytė.

Širdis daugiau skubėjo plakti džiaugs- mu ir meile, klausantis baritono V. Laurinaičio, rinktomis lietuviškų me- lodijų gaidomis, iškeliant savo malonių balsu, tėviškės garbę, Jos liūdesius ir džiaugsmus, o mūsų ilgesį. Kuris ne- kartą sužavino išeivio krūtinę, prime- nant už giliųjų vandenėlių žemele – Lietuvą. Savo skambančiu balsu ne vie- no klausytojo suvilgė skruostus ir su- virpino ausų grybelius.

Po baritono V. Laurinaičio, rankų plojimu scenoje pasirodė solistė p-lė Julija Ažuolaitytė, su pianiste p-le Lu- cia Banyte, kuri užgaudama kiekvieną partepijono stygą, kėlė gaidas į laisvę akordų balsais.

Julijos tėvai tikri lietuviai. Tėvelis miręs, o motinėle, ačiū Dievuliui, svei- ka ir stipri. Kuri lietuviškos dvasios užsimojimais, neapleido savo dukrelės Julijos. Skaitymais ir pasakojimais, sa- vo tautos grožiu ir žydriojo dangaus žiedų kvepiančiu oru, jaunutei širdeli jskiepijo Lietuvos garbę ir Jos papro- čius.

Julija, nors gimus Brazilijoje, gra- žiai kalba lietuviškai ir skaito "Mūsų Lietuvą". Džiaugsmas mums – tėvelių dovana! Dar jaunutė būdama pamė- gus dainą ir ne tik, kad pamėgus dai- ną, kuri neturi jokių rasių, tautybių nei sienų, bet ji gimus dėl dainos ir gamta ją apdovanojus lakštingalos bal- su. Ir 1961 met., su didžiausiais pasi- sekimais baigė Gomes Cardim konser- vatoriją San Paulyje. Šiandien galime visi pasidžiaugti ir jos vardą iškelti į berybes, kad mūsų tėviškės dukra dai- nuoja "Teatro Municipal de São Pau-

JULIJA AŽUOLAITYTĖ "Toscos" rolėje São Paulo miesto Operos Teatre. 1982 m.

lo" lyrikos chore, kurios pirmutinis balsas skrieja Brazilijos oro ekranuose.

Ne tik Lietuvių Sąjunga- Aliança, džiaugiasi ir širdingai dėkoja už atsi- lankymą, vertos didžiausios garbės ir retos dainininkės, kuri pagerbė 51-ųjų gyvenimo metų šventę, bet ir visi sve- čiai gėrėjosi ir ilgai, ilgai siuntė katu- tes, kuomet abi artistės apdovanotos gražiausiomis gėlėmis.

Julijai dainuojant, su Banytės užgau- tomis piano stygomis, svetingoje salė- je, regis svečiai nustojo alsavę. Daina- vo iškilmingai, jautriai, maloniai, lietu- viškas gaidos žodis žavino visus, o jos balselis it Baltijos jūrų ošiančiųjų ban- gų ošimas, kvietė, kaip žalčių karalai- tę Eglę, apkabinti, paglamonėti ir kiek- vienam suteikti po "butuką" kurios širdelėje nuo mažens yra jskiepytas Lietuvos miškų ošimas, laukų ir pievų žavingumas, soduose linkstančių šakų apsikrovimas žiedais, ežerų, upių ir upelių vilgančių protėvių gimtąjį kraš- tą. O ypač jos krūtinėje padeda dai- nuoti Lietuvos vaikų paukštelių sutar- tinės ir tyliųjų vakarų dangaus sidabri- niai žydrynai. Nuo ažuolo šlamėjantis lapelis jsmeigė ir užtikrino vaivorykš- čių spalvose Lietuvos melodijų dainos balsams gaidas, ir nuo kurio apturėjo jo garbingą vardą – Ažuolaitytė.

Dainuok mieloji Lietuvos dukra Ju- lija! Dainuok netik Sąjungoj- Aliança. Dainuok visai San Paulo lietuvių kolo- nijai! Lai skamba lietuviška daina pa- saulio šalyse, kad graži Lietuva, gyven- tų mūsų širdyse!...

BRANGI DVIEJŲ JAUNUOLIŲ TALKA KALĖDOJIME

Praeitą savaitgalį, laisvu nuo pamo- kų ir darbo laiku, savanoriškai atėjo talkon kalėdojančiam kunigui – bro- liai LINAS ir PRANAS JAKUČIAI (gyv. V. Celeste (V. Prudente).

Jų pačių automobiliu į 7 valandas buvo aplankyta 11 šeimų, gyvenančių Vila Prudente, Moinho Velho, Vila Mercedes ir apylinkėse.

Šv. Kazimiero Asmeninė Parapija dėkoja ir linki dviems broliukams ir jų našlei motinai bei senelei tikrai pa- laimintų Kalėdų ir 1983 Naujų Metų.

MŪSŲ MIRUSIEJI

ALBERTAS BAJORŪNAS, sūnus Simo ir Veronikos, mirė V. Emoj lap- kričio 4 d. Velionis turėjo tik 60 me- tų ir gyveno V. Emoj. Paliko žmoną Teresę ir du vaikus. Buvo palaidotas V. Alpinos kapinėse.

30- tos dienos mišios, užprašytos tėvo Simo, buvo atlaikytos šv. Kazi- miero parapijos koplyčioj, gruodžio 4 d.

TEKLĖ KAZLAUSKIENĖ mirė gruodžio 2 d. šventos Elenos ligoninėj sulaukusi 73 metų. Velionė buvo iš Vilniaus ir Brazilijon atvyko 1929 m. Gyveno V. Alpinoj.

A.a. Teklė buvo pašarvota žento Al- berto Greičiaus namuose ir palaidota V. Alpinos kapinėse. Paliko liūdesy sū- nus Jonas, duktė Eugenija su ženu Al- bertu ir anūkais Eduardu, Sandra ir Albertu, duktė Elvira su šeima.

7-tos dienos mišios bus gruodžio 9 d. 19:30 val. V. Zelinės bažnyčioje.

UŽUOJAUTA

Pavėluotai sužinojus skaudžią naujieną mirties a.a. VINCO KU- LIEŠIAUS, jo žmonai, mano kū- mai Onutei ir Joteikų visai gim-inei reiškiau nuoširdžią užuojautą.

Ona Savičienė
Cidade Ocian, SP.

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL: Inventário, Despejo, etc. COMERCIAL: Falência, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA: Imposto de Renda, ICM, IPI

Rua Barão de Iguape, 212 - 4° and. s/45 - Liberdade Fone: 279-5937

Horário das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 - V. Zelina - Horário das 19:00 às 21:00

K L A B A M A L I E T U V I Š K A I

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

MŪSŲ ŽINIOS

LIETUVOS NACIONALINĖ
MARTYNO MAŽVYDO BIBLIOTEKA

GARBES LEIDIS

BLB-nės TARYBOS POSĖDIS

Gruodžio 9, ketvirtadienį, 20 val., BLB-nės būstinėj, Rua Juatindiba 28, įvyks BLB-nės Tarybos posėdis.

Darbotvarkėj numatyta BLB-nės Valdybos pirmininko pristatyta kaden-cijos veiklos apžvalga, BLB-nės įstatų pakeitimas, Vasario 16-tosios minėjimo aptarimas, Tarybos rinkimų aptarimas.

KALĖDŲ EGLUTĖ VAIKAMS

Gruodžio 19 d., 16 val. V. Zelinų Jaunimo Namuose BLB rengia Kalėdų Eglutę lietuvių vaikams. Meninei programai mažieji intensyviai ruošias kiekvieną šeštadienį, 14 val. Į šventę atvyks Kalėdų Senelis.

Visuomenė kviečiama taip pat gausiai dalyvauti ir tuo paskatinti mokytojas ir vaikus tolimesniam lietuviškam darbui.

NAUJŲ METŲ SUTIKIMAS

REVEILLION

gruodžio 31 d.

Vila Zelinoje, Seselių Pranciškėčių salėje.

Rengia Volungės Choras

O CORAL VOLUNGĖ

realiza no próximo dia 31 de dezembro

ESPETACULAR REVEILLION

Aguarda mais informações no próximo número.

NAUJA ŠEIMA

ALDA ir CARLOS ALBERTO Flores sukūrė naują šeimos židinį praėjusią šeštadienį, gruodžio 4 d. Religinės apeigos įvyko Imaculada Conceição bažnyčioje, Ipirangoj, o vaisės buvo Aclimação Tennis klube. Alda yra Jono Choro Chorociejaus ir Aldos Greičiūtės Chorociejenės duktė.

Jonas Chorociejus Mokoj turi oro kompresorių industrialinių motorų taisymo dirbtuvę. Sveikiname jaunavedžius o taip pat ML skaitytoją Joną Chorociejų ir jo šeimą.

ML

JUANA PALECKIS

Šiai lietuviškos spaudos rėmėjai reiškiamo širdingą padėką ir geriausių linkėjimus.

Administracija

SALVE MARIA

Estão convidados todos os que passaram pelas fileiras das Filhas de Maria e Congregados Marianos com seus familiares a comparecerem à missa em homenagem a Nossa Senhora no dia 12 de Dezembro de 1982 às 19:00 horas na Igreja São José de Vila Zelina.

Após a missa, haverá confraternização no Salão da Paróquia.

“Vamos lembrar os momentos que juntos passamos. Vamos agradecer juntos a proteção maternal que nossa Mãe Celeste nos dá no transcorrer da nossa vida”.

UŽSIMOKĖJO UŽ "ML"

Adv. Algirdas SLIESORAITIS	6.000,
Vladas-Stasė STEPONAITIS	8.000,
Jonas-Emilija VOSYLIUS	3.000,
Jozefa GRITĖNAS	4.600,
Simas-Ona BAJORŪNAS	2.300,
Liudas BENDORAITIS	6.300,
Veronika PUNZEVIČIUS	2.300,
Motiejus SĖJŪNAS	4.000,
Bruna BALTADUONIS	3.000,
Leonas KRIAUCIŪNAS	2.500,
Antonina SVOLKINIENĖ	3.000,
Ona PLEČKAITYTĖ	2.500,
Pola KAVALIAUSKIENĖ	2.500,
Povilas URBONAS	5.000,
Ana TAMALIŪNAS	5.000,
Antanas PETKEVIČIUS	2.300,
Aloyzas RACKEVIČIUS	2.300,
Josė RIMSA Filho	3.000,
Jonas-Antanina GERULAITIS	2.500,
Juozas-Emilija ŠLIKTA	3.000,
Antonia ZAKARAUSKAS	2.500,

PATIKSLINIMAS

46-tame ML numeryje, žinioje "PARĖMĖ MŪSŲ LIETUVĄ" parašyta, kad advokatas Aleksas Kalinauskas aukojo Cr\$.300. Turi būti Cr.3000,00. Atsiprašom mielą ML rėmėją už padarytą klaidą. ML administracija

MŪSŲ LIGONIAI

VLADZĖ JANUŠKEVIČIŪTĖ (LAZINHA), po laimingai pasisekusios širdies operacijos, grįžo iš ligoninės pas Oną Sinkevičienę, V. Beloj. Onos Sinkevičienės sveikata taip pat nėra geriausia. Šias ligones ir dar seną tėvuką meiliai prižiūri Onos marti Marija Sinkevičienė.

TEOFILĖ LABUCKIENĖ buvo parvežta iš ligoninės, tačiau sveikatos stoviui pablogėjus, vėl buvo išvežta ligoninėn. Teofilė prašo maldų.

ONA SAKALAUSKIENĖ grįžo iš ligoninės, bet po trijų savaičių, sveikatai susilpnėjus, buvo vėl paguldyta ligoninėj.

LIETUVIŠKOS KALĖDINĖS KORTELĖS

ML spaustuvė atspausdino gražių spalvotų, religiniais motyvais KALĖDINIŲ KORTELIŲ. Stengdamiesi patenkinti daugelio pageidavimą, parinkome plonesnį popierį, kad siunčiant užsienin, nepereitų minimo oro pašto svorio. Siųskite kiek galint daugiau kalėdinių sveikinimų ypač į LIETUVĄ: tai bus protestas prieš bolševikų Kalėdų šventės panaikinimą ir didelė pagoda artimiesiems pavergtoje Tėvynėj.

DU KLAUSIMAI LAIKRAŠČIO SKAITYTOJUI:

1. AR ATNAUJINOTE ML PRENUMERATA ?
2. AR NETURITE GIMINIŲ – DRAUGŲ, KURIEMS GALĖTUMĖTE UŽSAKYTI M.L. ?